

Školní věštec

ČASOPIS O ZŠ TGM
BOROHRÁDEK



PROSINEC 2019

ROZHOVORY
ANKETY
SPORT

PŘÍBĚHY
VÁNOCE
VTIPY

OHLÉDNUTÍ
ZA ŠKOLNÍMI
AKCEMI

Obsah

Adam Peška a naše škola.....	3
Rozhovor s paní učitelkou Radkou Motyčkovou.....	9
Rozhovor se žákem Janem Zahajským	10
Sport na naší škole.....	13
Rozhovory se žáky o sportu.....	16
Anketa na téma Vánoce	18
Vánoční vtipy	19
Školní parlament	20
Minulost.....	21
Knižní tipy	22
Vánoce v cizích zemích	23
Vánoční recept – nepečené sušenky	25
Vánoční přání.....	26
Činčily a Vánoce.....	26
Ohlédnutí za uplynulým obdobím.....	27
Zeptali jsme se paní ředitelky Ivy Příbylové	33
Soutěž o nejoriginálnější třídní fotku	34

Ahoj všichni!

Připravili jsme pro Vás malý vánoční dárek – nové vydání školního časopisu.

Časopis jsme nově tvořili my, žáci 8.A a 8.B, v hodinách informatiky.

V časopise najdete několik rubrik, které znáte z předchozích let. Ty jsme doplnili o pár nových.

Přejeme vám hezké počtení, krásné prožití vánočních svátků a vše nejlepší do nového roku :)



Adam Peška a naše škola

Dne 4. prosince 2019 naši školu navštívil spolu se svojí maminkou Adam Peška, úspěšný reprezentant České republiky ve sportu pro handicapované s názvem boccia.

Když jsme se v březnu seznámili s příběhem Adama Pešky z nedaleké obce Rohovládova Bělá, v naší škole jsme ihned cítili, že bychom mu moc rádi pomohli ke splnění jeho snu. Následné osobní setkání s ním a jeho rodinou nás v tom jen utvrdilo.



Adam se narodil v roce 1997 a první čtyři roky života byl úplně zdravý kluk. Pak začal klopýtat, padat, měl problémy s vyjitím schodů a špatně vstával ze země i ze židle. V necelých šesti letech mu bylo diagnostikováno genetické onemocnění svalová dystrofie Duchenne.

Ve svých dvaadvaceti letech je upoután na elektrický invalidní vozík, pohybuje jen prsty a hlavou a je zcela odkázán na pomoc druhých. Přes všechny nesnáze života však Adam dokázal vystudovat gymnázium v Hradci Králové a stát se úspěšným reprezentantem České republiky v boccie - paralympijském sportu pro lidi s nejtěžším postižením.



Adamovým největším snem bylo kvalifikovat se na Paralympijské hry do Tokia v roce 2020. Jeho rodina, přátelé, sportovní tým a řada dalších lidí se snažili Adamovi se splněním jeho snu pomoci. V rodině se vše točí kolem tréninků a soutěží, matka s Adamem absolvuje všechny tréninky a závody, otec mimo jiné vyrábí pro Adama různé speciální pomůcky, které mu umožňují hraní boccii, pomáhají i další členové rodiny a širší okolí.

Adam má za sebou řadu velkých úspěchů - je mistrem ČR a vybojoval medailová a další cenná umístění na evropských i světových pohárech. Podmínkou účasti na paralympiádě však bylo získávání dalších bodů na mezinárodních turnajích. Náklady spojené s účastí na těchto akcích jsou velmi vysoké a podpora z

Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy na vše nestačí. Proto se ZŠ TGM Borohrádek a Česká federace Spastic Handicap rozhodla Adamovi a jeho rodině pomoci se získáváním potřebných financí.

Zorganizovali jsme proto červnový charitativní Běh pro Adama a podařilo se nám vyběhat 46 068 Kč! Adamovo sportovní klání jsme stále sledovali a drželi jsme palce, aby pro olympijskou kvalifikaci získal potřebný počet bodů ve světovém žebříčku. Podařilo se!!!

Prosincová návštěva Peškových byla milým připomenutím Adamovy úspěšné cesty za splněním snu.

Peškovy jsme přivítali v aule školy potleskem za zvuku písně We are the champions a poté jsme se

společně podívali na reportáž školní televize o Běhu pro Adama. Paní Pešková nás seznámila s Adamovými nejnovějšími sportovními výsledky a střídavě s Adamem odpovídali na naše dotazy.





Zajímaly nás Adamovy sportovní začátky, jeho poháry a medaile, ptali jsme se i na trému či předzápasové rituály. Tleskali jsme Adamovu životnímu krédu - žádný zápas se nesmí vzdát, dokud se neprohraje.

Také vám přinášíme rozhovor s Adamem.

Adame, jak se Ti líbilo u nás ve škole?

Vaše škola je úžasná. Moc se mi u Vás líbilo, přivítání bylo moc hezké. A děkuju za dárečky.

Jak vzpomínáš na svá školní léta?

Školu jsem navštěvoval rád. Na základce v Rohovládově Bělé to bylo moc prima, protože se všemi spolužáky jsem se znal už ze školky. Po ZŠ jsem vystudoval gymnázium v Hradci Králové. Ve škole mě nejvíc bavila matika, dějepis a zeměpis.

Co rád děláš v době, kdy netrénuješ?

Rád sleduju sport a filmy. Navštěvuju handicap centrum Křižovatka, kde se scházím s kamarády, kteří jsou taky na vozíčku...



Pojďme k boccie. Můžeš, prosím, čtenářům, kteří tento sport neznají, boccii trošku popsat?

Boccia se nejvíc podobá pétangu. Jen míče jsou kožené. V jednotlivcích má každý hráč šest míčků + jacka. Jeden hráč má červené a druhý modré míčky.

Cílem hry je umístit co nejvíce míčků své barvy k cílovému bílému míčku („jack“). Ve své

kategorii BC3 ke hře potřebuji šikmou rampu a sportovního asistenta – moje mamka, který tuto rampu dle mých pokynů nastavuje, klade na ni míčky a já je pomocí tykadla na přilbě vypouštím.



Co se Ti na boccie líbí nejvíce?

Jsem rád, že můžu sportovat, protože se rozhodně nenudím, na trénincích i na soutěžích je veselo a mezi boccisty mám hodně kamarádů. Taky díky boccie dost často cestuju.

Jak dlouho se boccie věnuješ? A jaké jsou Tvé největší úspěchy?

Boccii hraju už 10 let. Mezi mé největší úspěchy patří Mistr ČR 2018 a 2019, z turnajů BISFed 1. místo na Světovém poháru v Montrealu a 3. místo na Světovém poháru v Povia de Varzim v roce 2019.

Co pro Tebe znamená postup na paralympiádu do Tokia?

Jsem moc rád, že se to povedlo, že pravidelné tréninky se vyplatily. Je to můj splněný sen.

Co jsi říkal na Běh pro Adama nebo na dopisy od žáků naší školy?

Je skvělé, že jste tuhle akci pro mě zorganizovali. Obdivuju všechny běžce, malé i velké, že v tom velkém vedru vyběhli a doběhli. Dopisy byly moc milé a vozil jsem je s sebou jako talismany. Pomohly mi. Všem dětem za ně moc děkuju.



Chtěl bys čtenářům školního časopisu něco vzkázat?

Chci moc poděkovat za podporu. Myslím si, že když člověk hodně chce, tak má šanci si své sny splnit...



Adame, ještě jednou Ti děkujeme za moc milou návštěvu naší školy a všichni Ti držíme palce už teď! 😊



5  Ahoj Adame naše 6.A. ti přeje  Karko 


? ať všechno zvládneš.   Kiki  Sabina


Já jsem si tě strašně oblíbila.



 6.A tě má ráda a drží ti 

Palce ať to dotáhneš co nejdál.

ADÁMEK

Věříme že se přijedeš podívat 

ještě jednou. 

Já Pája ti přeju hodně štěstí do  Doležal 

tvého života.



VO KAO 

Štěpánka

ADAM

Michalka 

PAJA 



Zuzik 12.3
Wiki 

MIRA



Rozhovor s paní učitelkou Radkou Motyčkovou

Připravily: Eliška Martincová, Šárka Martincová, Valentýna Urbánková

Pro náš rozhovor jsme si vybraly naši třídní paní učitelku Radku Motyčkovou.

Jak na vás působí škola po mateřské?

Přijde mi, jako bych se vrátila do úplně jiné školy. Hodně věcí se změnilo, je tu spousta nových lidí a věcí.

Co se vám na naší škole nejvíce líbí?

Líbí se mi nové vybavení – hlavně interaktivní tabule ve všech třídách.

Jak na vás působí vaše nová třída 8.B?

Dobře se s touto třídou pracuje. Do třídnictví jsem šla se smíšenými pocity, ale zatím mě 8.B přesvědčuje, že to bylo dobré rozhodnutí...

Co děláte ve svém volném čase?

Věnuji se hlavně svým dětem a volejbalu.

Kdybyste chtěla, změnila byste své povolání?

Ne, učit mě baví.

Proč učíte zrovna matematiku?

Protože mě vždy zajímala a bavila.

Jaké jsou vaše cíle?

Mým pracovním cílem je rozvíjet se, a jak se říká, „nezakrňt“.

Co vás nejvíce baví na vašem povolání?

Nejvíce mě baví, když někoho přesvědčím, že matematika není takové zlo, jako si většina žáků myslí.

Čím jste chtěla být jako malá?

Asi to bude znít zvláštně, ale odmala jsem chtěla být paní učitelka.



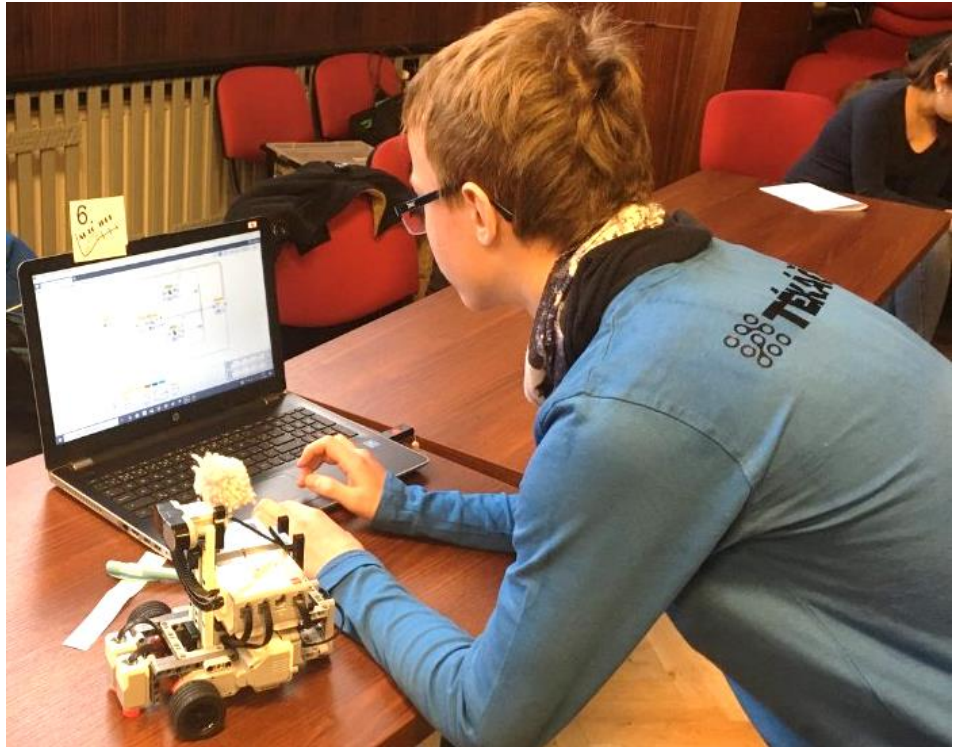
Rozhovor se žákem Janem Zahajským

Připravila: Anna Zahajská

Pro náš školní časopis jsem požádala o rozhovor spolužáka a bratra Jana Zahajského z 9.B.

Honzo, ve středu 20. 11. 2019 ses zúčastnil roboticko-konstrukční soutěže, ve které jsi obsadil 1. místo v kategorii základních škol. Co bylo úkolem soutěže?

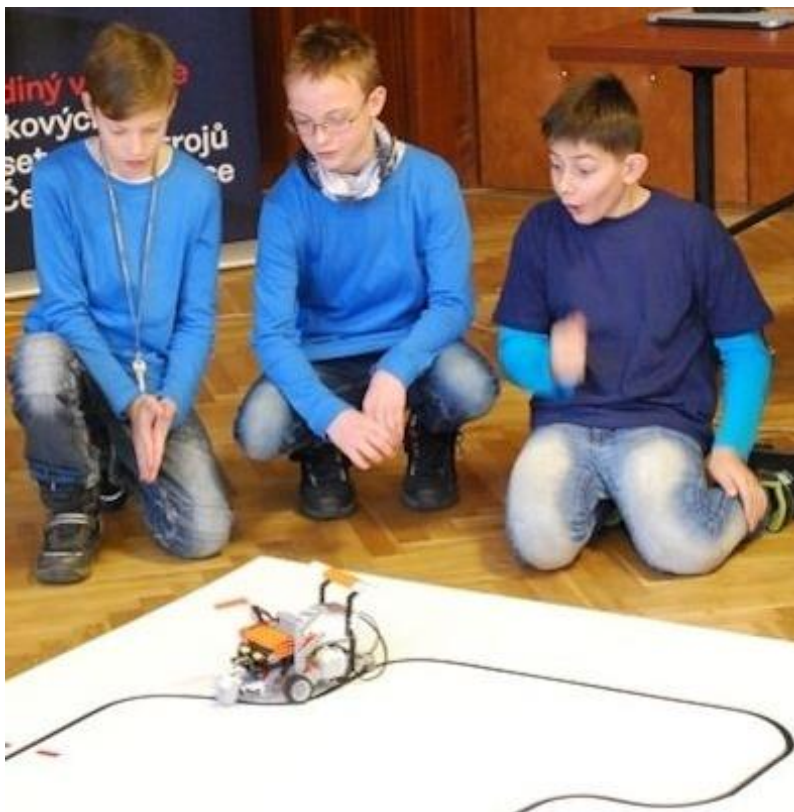
Celorepublikové kolo soutěže „Auto jede“, kterého jsem se zúčastnil, pořádala Střední škola - Podorlické vzdělávací centrum. Této soutěže se účastní jedno až tříčlenné týmy žáků základních škol. Úkolem je ve 3D CAD softwaru navrhnut, vyrobit, pomocí prezentačního listu odprezentovat svou práci a výrobek a na



závodní dráze předvést svoje originální autíčko. Autíčko musí projet určenou dráhu za pomoci snímačů čáry, která je plynulá od začátku do konce, nebo si navíc lze tróufnout na dráhu s křižovatkami, která je samozřejmě těžší. Komise složená z profesionálů v oboru posuzuje u každého autíčka kvalitu řešení designu a konstrukce, přeměřuje přesně stanovené rozměry a dosažený čas při projetí dráhy.

S kým jsi byl v týmu?

V loňském roce, kdy jsem se zúčastnil soutěže poprvé, jsem byl členem týmu s kolegy T. Jaklem a A. Mylerem. Všichni jsme byli nováčky, takže jsme se rozkoukali a připravili jsme se na dráhu bez křižovatek. Přestože jsme se zúčastnili s naším klubem poprvé, obsadil náš tým první místo. Tenkrát jsem byl programátorem týmu a vsadil jsem na práci se dvěma motory najednou, konstruktéři vyrobili odpovídající stroj a výsledek se dostavil. V letošním roce jsem sebral odvahu a do 3. ročníku soutěže jsem se přihlásil jako jednočlenný tým. Chtěl jsem vyzkoušet další možnosti a připravil jsem se oproti loňskému roku i na dráhu s křižovatkami.



Honzo, takže jestli to počítám dobře, tak jsi ve třech dosud vyhlášených ročnících roboticko-konstrukční soutěže obsadil dvakrát první místo v kategorii základních škol?

Ano.

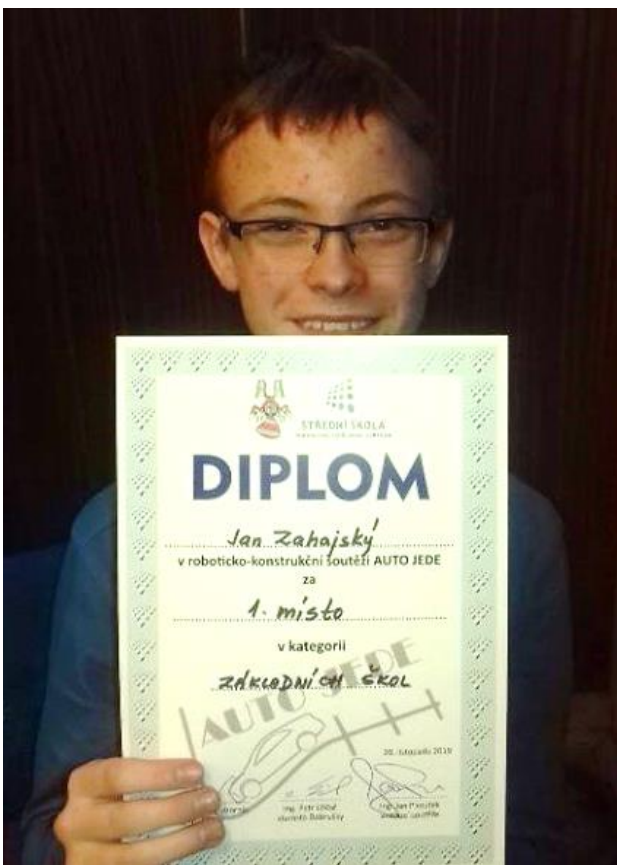
Vím, že ses s klubem zúčastnil i dalších soutěží, můžeš některé uvést?

No, tak v roce 2018, to byl první rok, kdy klub fungoval, jsem se mohl zúčastnit soutěže pořádané ČVUT v Praze s názvem Robosoutěž, kde jsme se sice neumístili na předních místech, ale vzhledem k velikosti soutěže

to byla velká zkušenost. Potom to byla už zmiňovaná soutěž Auto jede v Dobrušce. V roce 2019 jsem se zapojil do soutěže v Sumo zápasech robotů v Jedovnici. Tam jsem zjistil, že jsem neodhadl správně těžiště mého zápasníka a záhy jsem ho měl vytlačeného z kruhu a tím pro mě soutěž skončila. Dál to byl další ročník soutěže v Auto jede v Dobrušce. Tím, předpokládám, rok 2019 končí a další soutěž mě bude čekat až v roce 2020 na jaře. Ale to ještě uvidím, jak to budu zvládat, protože mě čekají, stejně jako spolužáky, přijímačky.

Honzo, často zmiňuješ svůj klub, co to znamená?

Můj klub je volnočasový klub pro všechny, které baví moderní technologie. TKAC Albrechtice nad Orlicí vznikl na podzim roku 2017 v prostoru obecního úřadu a já jsem měl tu možnost od samého začátku být u toho. Zaujala mě myšlenka tékáčka a ukázat a umožnit pracovat dětem s moderními technologiemi. Za všechno může milá paní Yvonna Ronzová, která přišla na tenhle skvělý nápad. Našla partu dospěláků, kteří spolu dokázali sehnat spoustu peněz, prostory, nakoupit vybavení a rozchodit ho a věnují se nám. Díky klubu můžu pracovat s 3D tiskárnou, 3D perem, můžu používat 3D ruční scanner, CAD systémy, 2D grafické programy, řezací plotr. Kdybych měl zájem, můžu se naučit pracovat se zažehlovačkou na látky nebo s programovatelným šicím strojem, dokonce je tu i CNC frézka. Můžu ovládat a řídit LEGO stavebnice, MERKUR stavebnice, arduino, raspberry pi, PLC simulátory, robotickou ruku. Máme k dispozici výkonné počítače, notebooky, tablety a stále přibývá další a další vybavení.



Je vidět, že jsi našel místo, kde se cítíš jako ryba ve vodě 😊

Chodím sem rád a zatím mě baví všechno, co tu můžu dělat. Jenom demontáž a třídění dílků je trochu nuda, ale bez toho to nejde.

Chtěl bys v informativních technologiích pokračovat i po základce?

Moc mě baví něco si vymyslet, navrhnout, sestavit, naprogramovat a vychytávat všechny mouchy, dokud ten výrobek nedělá, co chci. Ano, chtěl bych pokračovat na střední škole technickým oborem, a pokud to nedopadne, budu určitě pokračovat dále v tékáčku, kam můžu docházet i jako dospělý nebo se stát jedním z vedoucích.

Držím palce.

Díky.

Sport na naší škole

Sportovní aktuality nám přiblíží pan učitel Ondřej Sitka.

Ve školním roce 2019 - 2020 opět nabízíme široké sportovní vyžití v rámci školních turnajů, mimoškolních turnajů, kroužků a sportovních seminářů. Na naší škole se každý měsíc pořádá sportovní turnaj. Máme za sebou basketbal, futsal, kin-ball a blíží se kříplfotbal. Na těchto turnajích panuje většinou příjemná, přátelská atmosféra v duchu fairplay, což nebývalo vždy samozřejmostí.

V rámci volnočasových aktivit mohou žáci navštěvovat kroužky stolního tenisu, parkouru a gymnastiky a párové akrobacie. Je-li projevem větší zájem o konkrétní sportovní odvětví, pořádnáme semináře s přespaním ve škole nebo tzv. pondělní a středeční doučování, v rámci kterého se zatím scházím s volejbalisty 9. ročníku a gymnasty.

Nedávno jsme se také vydali do Pardubic, kde jsme sledovali florbalové utkání.



Sportovní úroveň na naší škole se za 11 let mého učitelského působení velmi zvedla. To, co jsem byl v gymnastice schopný provádět jen já a hrstka vyvolených, dnes zvládají prvostupňoví žáci s lehkostí a noblesou a v mnohém mě předčí. Jsme několikanásobní vicemistři republiky a mistři z roku 2018 v kin-ballu a současní vicemistři ČR v mladší kategorii.



S párovou akrobacií před lety začalo několik chlapců. Nyní vystupujeme pětkrát do roka na plesích a festivalech s dvacetičlennou skupinou s mnohem náročnějším repertoárem. Úroveň chlapeckého basketbalu je na vyšší úrovni než ta fotbalová. S některými žáky se už dá zahrát technicky náročnější volejbal. Atletické rekordy jsou překonávány.



7 mých nejmilejších sportovních postřehů od začátku školního roku:

1. Žák Michal Vlašič mě výrazně předčil v akrobatické gymnastice, a i přes to si zachoval svou příznačnou skromnost. Spousta mladších chlapců ho následuje v dechberoucích dovednostech.
2. Hodiny TV s deváčkami ve mně zanechávají nejhlubší dojem. Svojí akčností a sportovními dovednostmi předčí některé chlapecké třídy a vždy vytvoří atmosféru plnou energie (i když se jim na začátku někdy moc nechce :-))
3. Žákyně 7. ročníku udělaly obrovské pokroky na hrazdě. Jedna by dokonce dokázala splnit požadavky přijetí na VŠ za plný počet bodů!
4. Chůze po rukou není pro borohrádecké žáky a žákyně problém.
5. Zvyšující se technická vyspělost ve sportovních hrách. (6. ročník, chlapci, miniházená, 6. ročník, dívky, vybíjená, 7. ročník, chlapci, fotbal, basketbal..., 7. ročník, dívky, kin-ball, 8. ročník, dívky, kin-ball, fotbal..., 9. ročník, chlapci, basketbal)
6. Cyklistické celoroční stálice z Čermné. Žáci a žákyně, kteří k dopravě do školy raději volí kolo (Petr, Sabča...)
7. Drtivá většina našich žáků má ráda pohyb :-)

Sleduji i občasná negativa spojená s přístupem ke sportu a hodinám TV:

1. Agresivita, vysmívání se a nadávání (řvaní) na slabší články týmu!
2. Časté absence z povrchních důvodů nebo lenosti!
3. Neschopnost snášet prohru a vinu házet na ostatní!
4. Nepozornost žáků při vysvětlování technických a taktických aspektů hry.
5. Unavující otázky typu: „Co budeme dnes dělat?“, „Půjdeme ven?“ (když venku prší nebo je pod nulou).
6. Nedostatek mé trpělivosti ve 4. ročníku a v 6. ročnících. Občas mi dochází štáva a jsem nervní, tak se za to omlouvám :-)

Jako učitel tělocviku jsem hrdý nejenom za takové sportovní pokroky, ale především za pohodovou a přátelskou atmosféru během hodin TV. Všem bych přál, aby z práce odcházeli s úsměvem, příjemně rozbolavělým tělem a pýchou, že můžete být součástí něčeho tak úžasného a smysluplného, jako je společně trávený čas v tělocvičně i mimo ní.



Rozhovory se žáky o sportu

Připravili: Jiří Kyncl, Pavel Lukašík

Martin Fuchsa

Jaký děláš sport ?

Závodně dělám fotbal, jinak se v televizi dívám na hokej, basketbal a házenou.

Takže si vlastně věrný fanoušek sportu?

Ano.

Komu fandíš v hokeji a ve fotbale?

V hokeji je mým oblíbeným týmem Dynamo Pardubice a ve fotbale FC Hradec Králové nebo FK Pardubice.

Pavel Lukašík

Jaký děláš sport?

No, závodně dělám cyklistiku, rád hraju třeba fotbal a rád běhám, prostě celkově sport.

Když už ses zmínil o té cyklistice, vyhrál jsi už nějaký závod?

No, povedlo se mi to jenom jednou, spíše mám jiná umístění, jako třeba 2., 3. a další místa.

Jaký je tvůj idol?

Je to cyklista Jaroslav Kulhavý.

Vojtěch Janoušek

Jaký děláš sport?

Hraju tenis a stolní tenis.

Jakého máš idola?

Můj idol je Tomáš Berdych.

Proč?

Byl to můj největší vzor, protože uměl dobře hrát tenis.

Matyáš Grulich

Co děláš za sport?

Já hraju fotbal.

Proč?

Protože to hraju dlouho a baví mě to.

Kolik jsi dal nejvíce branek za zápas?

Za jeden zápas jsem nejvíce dal 6 branek.

Kdo je tvůj nejoblíbenější fotbalista?

Mým oblíbeným fotbalistou je Lionel Messi.

Adam Pavlíček

Jaký děláš sport?

Hraju fotbal.

Za co bys chtěl chytat v budoucnosti?

Chtěl bych chytat za Real Madrid.

Kdo je tvůj idol?

Můj idol je Thibaut Courtois.

Udržel jsi někdy čisté konto?

Asi se mi to někdy povedlo.

Dominik Seidenglanz

Jaký děláš sport?

V minulosti jsem hrál stolní tenis, protože mě zaujal.

Proč jsi přestal?

Přestal jsem z jednoho prostého důvodu, přestalo mě to bavit.

Jaké máš koníčky nyní?

Sledování videí na Youtubu.

Lukáš Loufek**Jaký děláš sport?**

Momentálně hraju florbal.

Za jaký tým hraješ?

Já hraju za Alkatrosky.

Chtěl bys být profesionálním florbalistou?

Ano.

Natalie Morávková**Jaký děláš sport?**

Ve volném čase tancuju a závodně atletiku.

Vyhrála jsi někdy?

Vyhrála jsem už několikrát v kraji.

Kolikrát týdně máte tréninky?

Máme tréninky jednou týdně.



Anketa na téma Vánoce

Připravily: Natálie Morávková, Natálie Šmídová, Sabina Matějková

Zjišťovaly jsme, jak si děti z naší školy představují Vánoce.

Jak si myslíš, že vypadá Ježíšek?

Maruška, 2. třída

Ježíšek je veliký asi 170 cm a má červené oblečení a přiletí komínem.

Představ si, že si můžeš vybrat jakýkoliv dárek a je jedno, kolik stojí a jak je velký, ale nebyl by pro tebe. Pro koho by byl a jaký dárek bys vybral/a?

Kristýnka, 8.B

Vybrala bych Apple Macbook notebook pro moji kámošku Natku z mé třídy.

Natálka, 8.A

Vybrala bych koně pro Sabinu Ondruškovou, protože ji mám ráda.

Co je pro tebe o Vánocích nejdůležitější? Co se ti na Vánocích líbí nejvíce?

Sofinka, 4. třída

Pro mě je o Vánocích důležité, aby byla celá rodina spolu.

Nelča, 5.A

Na Vánocích se mi nejvíce líbí strávený čas s rodinou, dárky, a že máme dobré jídlo.

David, 5.A

Na Vánocích se mi nejvíce líbí to, že dostávám dárky.

Nikolka, 6.B

Na Vánocích se mi líbí dárky, a že je sníh.

Týna, 4. třída

Mně se nejvíce líbí, že jsme celá rodina spolu, a dárky.

Sabina, 8.B

Pro mě je nejdůležitější moje rodina a s ní strávený čas.

Míša, 4. třída

Mně se nejvíce líbí ty vánoční pohádky.



Vánoční vtipy

Připravil: Ondřej Mikysa

Dvě blondýny se rozhodnou, že vyrazí do lesa pro vánoční stromeček. Bloudí po lese, hodinu, dvě, tři... Po čtyřech hodinách se potkají a jedna říká: „Tak co? Našla jsi něco?“

„Ne, vůbec nic. A ty?“

„Já taky ne. Tak co kdybychom vzaly nějaký bez ozdob?“

Na Vánoce křičí Pepíček přes celý byt na maminku u sporáku: „Mamí, mamí, stromeček hoří!“
„Říká se, svítí, a ne hoří,“ poučí ho matka. Chlapeček za chvíli zase začne křičet: „Mamí, mamí, záclony už také svítí!“

„Heč, vím, co jsi dostal letos na Vánoce.“

„A co jsem teda dostal?“

„Nic, letos Vánoce ještě nebyly.“

O Štědrém dnu volá Franta svému kámošovi: „Hele nemáš dneska na půl dne čas?“

Kamarád se diví: „Zrovna dnes, a proč?“

„No, já jen že mám doma postavený betlém a chybí mi tam osel.“

Jožka se modlí před Vánoce a na konci modlitby zakřičí: „Ježíšku, dones mi kolo!“

„Ježíšek není hluchý,“ domlouvá mu sestra.

„Ale babička ano.“

Mami, můžu mít na Vánoce psa?“ „Na to zapomeň! Budeš mít kapra jako ostatní.“



Školní parlament

Připravila: Petra Voráčková

Činnost školního parlamentu nám přiblíží předsedkyně Petra Voráčková.

Setkáváme se vždy ve středu ve 13:50. Na každém setkání řešíme školní akce, které se budou konat, nebo řešíme návrhy ze tříd. Na školním parlamentu se mi líbí, že se scházíme pravidelně a všichni chodí včas. Samozřejmě se ale pokaždé nesejdeme všichni. Jsou tady i tací jednotlivci, kteří se dostavili jenom párkrát. Jsem ale ráda, že tu máme skupinu dětí, která je velmi aktivní a chodí na parlament pravidelně.



Minulost

Připravil: Petr Bolehovský

Jak už to bývá, každá obec má svoji historii. Možná nějaké obce mají i svoje pověsti, ovšem většina z nich byla zapomenuta či roztroušena v našich pamětech.

Dnes si povíme o historii Borohrádku, některé informace byly ovšem zapomenuty, ale některé se dochovaly. A to jsou tyto.

Prvním držitel Borohrádku je Jaroslav z Borohrádku. Ano, držitelem, sice to je zvláštní, ale bylo to v čtrnáctém století, takže nevím, co víc chcete. Dokonce tady stávala i tvrz, ale mnohokrát změnila svého majitele, a jestli si říkáte: „To není možný, kdyby tady nějaká tvrz stála, tak by tady zůstala, né?“ Na to mám jednoduchou odpověď - roku 1811 tu vypukl požár.

Věděli jste, že například kostel, který zde stojí, je barokní, nebo alespoň víte, že se jmenuje kostel sv. Michaela archanděla?



To by bylo vše k pozdější době Borohrádku.

Pokud chcete vědět víc, tak si počkejte do příštího roku.

Mockrát děkuji za přečtení, pokud vás to alespoň trochu zaujalo.

Knižní tipy

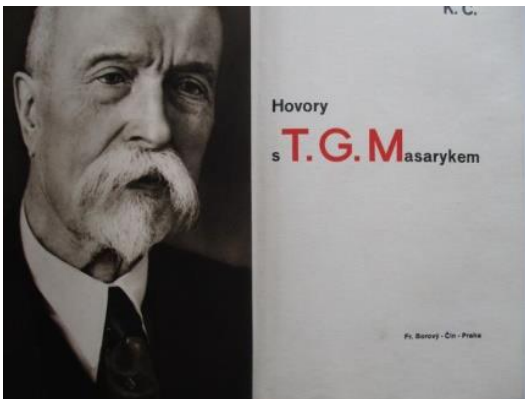
Připravil: Petr Bolehovský

Dneska se podíváme na to, co byste si mohli přečíst, i když jako první byste si měli dočíst tenhle časopis 😊

Mnozí z vás si rádi přečtou jen normální noviny, ale kniha mi přijde mnohem lepší. Někteří si myslí, že jsou knihy nudné nebo moc dlouhé. Pokud vás ovšem kniha baví, je to pro vás jen trochu času, skoro bych to přirovnal k zrnku písku na poušti.

První kniha je Malý princ, spousta z vás ji určitě četla. Bylo to asi před několika lety. Zkuste si ji přečíst ještě jednou a všimnout si, že to není jenom o zvířátkách a planetách. Je tam mnoho moudra a vědomostí.

Od Malého prince se navracíme k českým dějinám. Druhá kniha se jmenuje Hovory s T. G. Masarykem.



Pojednává o jeho dětství a jeho životu.

Přesuneme se k zimnímu tématu. Třetí kniha se jmenuje Oceánem na kře ledové a napsal ji Jules Verne. Nemyslíte, že to je celkem ledové téma?

To by do Vánoc mohlo stačit, nemyslíte? Pokud ne, tak se omlouvám.



Vánoce v cizích zemích

Připravily: Karolína Rábová a Aneta Hajnová

Rády bychom vám přiblížily, jak se slaví Vánoce v zahraničí.

Irsko – Nollag

Symbolem jsou zelené dekorace, ale především svíčky, které svítí po celou Štědrou noc na cestu Svaté rodině. Zároveň zvou kněze a jeho modlitbu k večeři. Na stole leží chléb a čerstvé mléko. Vchodové dveře musí být otevřené, aby dovnitř mohli Josef s Marií a Ježíškem.

Španělsko – Navidad

Slaví se v rodinném, často početném kruhu. Všichni pomáhají s přípravou štědrovečerní večeře. Jíst se začíná kolem desáté hodiny večer a pokračuje se dlouho do noci. S oblibou se konzumuje sladké vánoční pečivo, cukroví z nugátu, máslové sušenky a vše se zapíjí druhem španělského šampaňského, které se nazývá Cava. O půlnoci nejmladší člen rodiny položí Ježíška do jesliček a poté se jde na mši. Dárčky děti dostávají až na Tři krále 6. ledna.

Austrálie – Christmas

Slaví se obdobně jako v Anglii. Jen s tím rozdílem, že v tomto období si děti v Austrálii užívají letních prázdnin. Tradiční večeře se podává stejně jako v Argentině v zahradách, terasách nebo i na pláži. Vánoční menu se skládá z mořských plodů, krocana, kachny, kuřete, těstovin, salátů a místo cukroví se jí zmrzlina.



Řecko – Χριστούγεννα

Začínají již 40 dní předem a v tomto období se podává christopsomo neboli boží chléb. Vánoce v Řecku jsou druhým největším pravoslavným svátkem. Na Štědrý den chodí řecké děti od domu k

domu, přejí vše dobré a zpívají vánoční píseň zvanou Kalanda. Za to dostávají cukroví nebo sušené ovoce.

Itálie – Natale

Štědrý večer v Itálii se slaví schůzkou s přáteli a rodinou. Dárky se zde totiž dostávají obdobně jako v Americe až první svátek vánoční ráno. Štědrovečerní večere se i zde liší podle regionu, tradic i chutí. Podává se krocan, ryby a v poslední době i těstoviny. Zajímavé je, že se v Itálii nepeče cukroví.

USA – Christmas

Evropské Vánoce působí proti těm americkým příliš skromně. A ačkoli je pro Američany Den díkuvzdání největším svátkem, co se výzdoby a také počtu dárků týče, jednoznačně vyhrávají vánoční svátky. Stromeček, domy i zahrady si lidé zdobí již dva až tři týdny před Štědrým dnem. A v den „D“ se obléknou do něčeho pohodlného a servírují k večeři oblíbená jídla, jako je krocan se šunkou, někde i mořské plody nebo pizzu. Nikde ovšem nechybí americký páj – jablečný koláč. Děti chystají pro Santu Clause sušenky a sklenici mléka a na dobrou noc jim rodiče čtou příběh Předvánoční noc. Vánoce slaví především ráno 25. prosince, rozdávají se dárky, pije se horká čokoláda nebo punč. V některých rodinách se podává vánoční cukroví.



Norsko – Jul

Norové říkávají, že Vánoce vydrží až do Velikonoc nebo alternativně 13 dní po Štědrém dni. Zpívá se o tom i v koledách. To se objeví první náznaky toho, že budou Vánoce i letos. Hodně Norů si kácí svůj vánoční stromek z vlastního lesa nebo lesa příbuzných nebo známých. Často je to otec rodiny, který si vybere stromek. Nejsou Vánoce, aniž by norská televize neodvysílala český film „Tři oříšky pro Popelku“. Je divně dabovaný, - jeden muž čte vše. Jinak není zvykem v Norsku žádné filmy dabovat, leda některé dětské.

Použité zdroje:

<https://norge.cz/norsko/svatky-a-tradice/95-vanoce-v-norsku>

<https://www.dama.cz/clanek/jak-slavi-vanoce-v-zahranici>

Vánoční recept – nepečené sušenky

Připravily: Šárka Martincová, Eliška Martincová, Valentýna Urbánková, Karolína Vojnarová

Milí čtenáři, abychom vám osladily letošní Vánoce, doporučujeme vám tento jednoduchý recept, který všichni rozhodně zvládnete.

Potřebujete

- 0,50 hrnku másla
- 1 špetku soli
- 0,5 hrnku mléka
- 2 hrnky moučkového cukru
- 4 lžice kakaa
- 3 hrnky ovesných vloček
- 0,50 hrnku arašídového másla
- 1 lžící vanilkového extraktu



Postup

- Do kastrolu dáme máslo, cukr, mléko, kakao a špetku soli. Přivedeme k varu a vaříme po dobu jedné minuty.
- Přidáme arašídové máslo, vanilkový extrakt a ovesné vločky.
- Na linku si připravíme pečicí papír, na který lžicí nandáme hromádky směsi. Hromádky děláme velké podle potřeby.
- Necháme vychladnout a můžeme konzumovat.

Zdroj: <https://www.recepty.cz/recept/americke-nepecene-susenky-no-bake-cookies-161328>

Vánoční přání

Připravily: Marie Loufková, Zdena Peremská

Byl krásný večer. Všichni se těšili na Štědrý den.

Z ničeho nic se nad dětským domovem objevila KOUZELNÁ VÍLA, která mohla každému hodnému dítěti splnit jedno přání. Víla přání plnila. Děti si přály autíčka, plyšáky, panenky. Jedno přání ji velice překvapilo. Bylo Aničky. Anička si přála, aby se všem dětem splnilo to, po čem nejvíce touží. To bylo skoro jediné splnitelné přání, myslela si Anička. Víla dlouho přemýšlela, co by Aničce udělalo ještě větší radost a vykouzilo úsměv na tváři. A po dlouhé době dostala nápad. Dá Aničce ještě možnost nechat si od víly splnit druhé přání. Anička byla ohromně překvapená. Ale zaslechl to její bráška Šimon a hned rychle přiběhl. Anička se zeptala Šimona, co by si přál. Šimon dostal nápad, že kdyby víla měla možnost, tak by si je mohla vzít navždy domů babička. Víla se dlouho rozmýšlela a říkala, že je to hodně krásné přání a že se ho pokusí splnit. Ale neví, jestli to stihne.

A byl tu Štědrý den Anička a Šimon se těšili, jestli víla splní jejich přání. Někdo zazvonil. Šimon se utíkal podívat ke dveřím. Otevřel a uviděl babičku, šel za Aničkou a řekl jí, že si pro ně přišla babička. Oba běželi k babičce. Babička řekla: „Běžte si sbalit věci a pojedeme ke mně domů oslavit Štědrý den.“

Činčily a Vánoce

Připravily: Eliška Hejdová, Natálie Bulíčková

Činčily milují Vánoce! To jste nevěděli? Tak třeba Natka je má doma. Má dvě činčily se jmény Fifinka a Filípek. Fifinka přímo miluje Vánoce, protože vždycky dostane malý dárek. Filípek spíš spí, toho to moc nezajímá, ale když dostane dárek, to hned skáče radostí. Když je pustím doma, jsou schopni schovat se i za lednici nebo za skříň. Činčily jsou velmi milá zvířátka a umí se i odvděčit. Byl jednou Štědrý den a měli jsme je puštěné, hrála jsem si s nimi. Podívám se, kde je Fifinka. A ta je pryč! Najednou ji prostě nevidím. Tak ji hledám. Kouknu se pod postel a nic!!! Hledám dál pod stolem, za topením, za skříní a v posteli. Nikde není. Byla jsem smutná a nastal večer Štědrého dne, kdy se měly rozdávat dárky a měla jsem stále blbou náladu. Najednou něco slyším!!! Dupání a mlaskání. Jdu se podívat do kuchyně a kouknu za lednici. Fifinka se našla! Jedla mrkev. Tím pádem se mi hnedka změnila nálada. Byla jsem veselá a těšila se znovu na dárky. Činčily byly rády, že mohou jít spát. Já jsem taky byla ráda, že se našly, a tím končí ČINČILÍ příběh.



Ohlédnutí za uplynulým obdobím

Slavnostní zahájení školního roku, 2. 9. 2019



Ukázka dravých ptáků, 9. 10. 2019



Školní farmářské trhy, 10. 10. 2019



Den otevřených dveří, 17. 10. 2019



Soutěž „Vesničko má středisková“, 15. 11. 2019



Mikuláš, čerti a andělé na naší škole, 5. 12. 2019



Svět hmyzu a bezobratlých ve školní družině, 5. 12. 2019



Opět pomáháme Centru Orion, 30. 11. 2019



Vánoční akademie, 19. 12. 2019



Zeptali jsme se paní ředitelky Ivy Příbylové

Paní ředitelko, co se Vám v poslední době líbilo?

Během posledních čtyř měsíců toho bylo ve škole určitě hodně. ☺

Potěšila mě letošní novinka – naše účast na farmářských trzích v sousedním Žďáru. Věřím, že bychom je mohli v příštím roce zopakovat. A proč nezkusit pozvat ostatní školy k nám do Borohrádku?

Skvělé je to, že dovedete myslet na druhé... V parlamentu zazněly hlasy ze tříd a závěrem bylo poslat získané finance – 4 218 Kč – Natálce popálené na příměstském táboře na Rokycansku.

Líbil se mi samozřejmě i den otevřených dveří, a to nejen jeho průběh, ale i přání, dopisy a obrázky, které jste škole k jejím 80. narozeninám vytvořili.

Na druhé jsme mysleli i při adventních trzích konaných v Borohrádku a Čermné nad Orlicí. Vyráběli jste, v mrazu prodávali, vysvětlovali, na co získané peníze využijeme. A výsledná částka? 8 078 Kč!!! Peníze zaslané rychnovskému Centru Orion budou využity na vybudování a zařízení speciální multisenzorické místnosti Snoezelen (relaxační, vzdělávací a terapeutická místnost, která působí na všechny smysly).

Velikou radost jsem měla z návštěvy Adama Pešky a jeho maminky. Myslím si, že to byl oboustranně hluboký zážitek. Pro většinu z vás to bylo první setkání s hendikepovaným člověkem, ve kterém je tolik síly, že může být vzorem pro zdravého...

Naši HeartHeroes zaznamenali velký úspěch. Získali jsme tzv. Certifikát kvality, Evropský certifikát kvality a Národní cenu eTwinning!!! A to není vše! V listopadu jsme se dověděli, že HeartHeroes jsou v užší nominaci na Cenu Domu zahraniční spolupráce. Byli jsme pozváni do Prahy na slavnostní předávání ocenění. Nominace byla proměněna!!! Máme letošní Cenu DZS jako jedinou základní škola v republice!!! (Jen pro doplnění – oceněna byla například i Karlova univerzita či Univerzita Palackého – ocitli jsme se v dobré společnosti ☺)



K posledním prosincovým školním dnům patří vánoční akademie. Ta letošní byla již 24. v pořadí. Obdivuji všechny vystupující, samozřejmě i šikovné moderátory a pohotové rekvizitáře a oponáře. Obdiv patří také kolegyním a kolegům – není vůbec

jednoduché čísla vymyslet a nacvičit. ☺

Všem čtenářům přeji příjemné prožití vánočních prázdnin, odpočívajte, ať máte dostatek sil do nového kalendářního roku. ☺

Soutěž o nejoriginálnější třídní fotku

Vyhlašujeme novou soutěž pro všechny třídy. Vyfotťte svoji třídou co nejoriginálněji a fotku zašlete na pribyl.zsboro@seznam.cz do 28. 2. 2020. Jako předmět uveďte „Soutěž – třídní foto“.

Co mám na srdci

Rádi přivítáme Vaše náměty, připomínky či názory na e-mailové adrese pribyl.zsboro@seznam.cz. Jako předmět uveďte „Školní věštec“.

